

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 2) kor. — fill.
Félévre . . . 10 „ — „
Negyedévre . . . 5 „ — „
Egy óra . . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszékküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ujabb veszedelem.

Pécs, 1900. január 13.

Szép megtakarítást érhetne el a magyar államvasutak igazgatósága azzal, ha a budapest-bécsi vonalon közlekedő vonatok kalauzait elbocsátaná a szolgálatból s helyettük a magyar minisztereket kérné föl a kalauz-szolgálat teljesítésére, mert e vonatok mindegyikén utazik legalább is egy-egy magyar kir. miniszter s a vonalat ezek jobban ismerik már bármely Pokróc Ádámnál.

Mostanság különösen sűrű a miniszterjárás Bécsbe és az is fog maradni nagyon soká, mert hát azok a kérdések, a melyek „közös érdekek”, a melyeket tehát ősi szokás szerint Bécsben kell elintézni, mindig szaporodnak számban és terjedelemben és a magyar miniszterek sokkal lelkiismeretesebb emberek, semhogy olyan ügyekben, a melyek csak a legtávolabbról is érinthetik Ausztria érdekeit, intézkedni merészkednének, mielőtt Bécsben személyesen be nem jelentették, hogy mit szándékoznak tenni s az osztrák kormánytól a „placet”-et meg nem szereztek.

S ez nem is bántaná a mi utazó minisztereinket, mert hát nem olyan munkány legények, hogy azt a „placet”-et kellő engedékenységgel árán ki ne eszközölhetnék, de azon panaszkodnak, hogy most már nem segít semmiféle előzékenység,

mert az osztrák miniszterek bármennyire méltányolják is a magyar kormányt az osztrák érdekek gondos figyelembe vételével tett javaslatait, a maguk részéről azzal tájékoztatják ki minden megállapodáshoz való hozzájárulás alól, hogy az ő hivataloskodásuk csak átmeneti, ideiglenes természetű s azért nem köthetik meg az utódok kezét kötelezettségek vállalásával.

Igy aztán azok a tanácskozások, a melyeket a magyar és osztrák kormányoknak kellene egymásközt elvégezniök, lassankint átterelődnek a közös minisztériumokba, világos megsértésével a hatvanhetes törvénynek, a mely határozottan rendeli, hogy a közös miniszterek a valósággal közös ügyeken kívül semmiféle befolyást nem gyakorolhatnak olyan ügyekre, a melyek egyik vagy másik fél külön kormányzata alá tartoznak.

A vám és kereskedelmi ügyeket a hatvanhetes törvény nem minősíti valósággal közös ügyeknek s azért azok intézését a két fél külön hatáskörébe utasítja; intézkedéseiket kölcsönös alku útján állapítják meg, mint két egymástól jogilag független ország hasonló intézkedései történnek. És mégis a gyakorlat immár oda fejlődött, hogy a kereskedelmi kérdésekben a magyar miniszterek már a közös miniszterekkel tárgyalnak és állapodnak meg.

Hegedüs Sándor miniszter ma utazik

Bécsbe, hogy a lapok értesülése szerint külkereskedelmi kérdésekben tárgyaljon a közös külügyi és pénzügyi kormány képviselőivel. Hát mi köze van a közös külügy-miniszternek vagy pénzügyminiszternek a kereskedelmi ügyekhez? Azon a jogon csak nem avatkozhatnak bele, hogy az osztrák kormány, mint ideiglenes jellegű, nem léphet végleges megállapodásra a magyar kormányval; mert ha az ideiglenes osztrák kormány, a mely mégis csak egyedül illetékes erre, megállapodásai nem kötelezik az utódot, hogyan köteleznék ezt azok a megállapodások, a melyeket az erre egyáltalán nem illetékes közös kormányval kötöttünk?

Igy beszél persze a laikus, aki elég naiv bizni a törvény szent és sérthetetlen voltában s nem tudja, hogy az a tilalomfa, a melyet a törvény a közös kormány elé állított, hogy el ne kalandozhasson a „két egymástól jogilag független ország” külön intézkedési területére, nem egyéb üres frázisnál. A beavatottak régen tudják, hogy a közös minisztérium a valóságban összbirodalmi kormány, a mely irányadó befolyást gyakorol mindazokra az ügyekre, a melyek az összbirodalmi eszme megszilárdítására, a közös uralkodó alatt álló összes országoknak egységes állami egyenlőségbe való minél szorosabb egybeolvasztására alkalmasak.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Végre egy hét ünnepek nélkül... No de unalmas is volt, mert bizony alig-alig történt valami az egész héten át. Hacsak azt nem vesszük tekintetbe, hogy esett a hó meggest az egész héten, a mi bizony azt jelentette, hogy hideg van. A szeszélyes időjárásra való tekintettel kíváncsi voltam az ez évi időjárásra s azért elmentem egy időjóshoz, ki a következőket jóslta a most folyó esztendőre: „Csizó ezen esztendőről.”

Jószemű vén vagyok s bár a korom gyatra, Látó szememmel nézek keletre, nyugatra. Multba, jövődbe én egyaránt látok; Elmondom, mit látok, ha meghallgatjátok.

TÉL.

Örül a korcsmáros, mert van elég jég már, Gyártja azt most bőven a menyébeli jéggyár. Fagyos a természet, mint a fukar gazda, Aki a vendéget zord arccal riasztja, Beköszönt a farsang, zsúrok, bálók járnak, Szilaj kedv kíséri a táncolók árját. Bizton férjhez megy, ki egy telet táncolt át, Kiki pártját kapja — csak megleli foltját.

(Gazd. teendők: A télkabát a zálogházból kiváltandó. A frakk fényes kiváltságai tinnával helyrehozandók.)

TAVASZ.

Ime ime, látok, megnyílt a jövődő!
Bátán megjósolom, hogy tél után tavasz jó.
Szerte olvad a fagy, megenyhül a lég is,
Zöldelnek a mezők, zöldel a poezis.

(Gazd. teendők: A télkabát ismét becsapandó. Beszerzendő egy gummiköpeny, a mely igen olcsó és übercsher helyett hordható szárazon és vizen.)

NYÁR.

Bár a korrekt sorrend már kissé banális,
Tikkasztó hevével eljő majd a nyár is.
Nincs baja ilyenkor, csupán a betegnek!
Az egészségesek gyógyfürdőbe mennek.
Míg a nap lánghevéét pazar kézzel osztja,
Megtelik zsufoltig a Kass J. kioszkja.
Fagyalt, limonádé, jégkáv van ottan,
Bár én a konyakot szeretem legjobban.

(Gazd. teendők: Mindenki vonuljon el Szatymazra nyaralni és küldözgessen onnan a mozgópostával tátrafüredi anziksz-kártyákat.)

ŐSZ.

Kurtulnak a napok, hervadnak a lombok,
Gyűlnek, egyre gyűlnek az atyai gondok.
Minden atyát mostan hidegtelelős kin ráz,
Mert páholybérlet kell, megnyílik a színház.
A nyári smoksereg allandóvá válik
És platonikusan szeret mindhalálig.
Legtöbben szeretik a drámai szendét,
Pedig a smok még a szendénél is szendébb.

(Gazd. teendők: A virágcsokroknál még jobban ajánlom a Kugler küldeményeket. Ennek jobban örül Ó. Mert a virágot csak sza-

golni lehet, de a Kuglerbonbont szagolni is lehet, meg enni is.)

És most már nyugodt vagyok a folyó esztendő időjárása miatt. De nyugodt vagyok a farsang miatt is, a melyet ma vezet be a jogászbál s jönnek utána a többi bálók, a hol leginkább megnyilatkozik a demokrácia, mert a bálókban a demokrácia a fő, ha máshol sokat is adunk az arisztokráciára s ha egyébként nagyságosak vagyunk is.

Igen is. Nagyságosak vagyunk, valahányan csak valamelyes divatosabb ruhát viselünk. Hirdetjük, hogy demokráciák vagyunk, de nem vagyunk azok sem életünkben, sem halálunkban.

A katonaságot mindig gögösséggel vádoljuk, holott ott nagyobb a demokrácia, mint a polgárságnál.

Ha infanterist Gabriel Halbörnek valami kérnivalója van a gefreiter Gerától, a ki lovag, akár az ezredes vagy tábornok úrtól, hát se azt nem mondja: téns freiter, vagy őrmester úr, se azt, hogy tekintetes hadnagy úr, nagyságos kapitány úr, vagy méltóságos ezredes úr, hanem elhagyja a felesleges címeket és infanterist Gabriel Halbör — a ki nem is titulált gefreiter, ugy szólítja meg a tábornokát, ha tavaszi inspicirungkor elébe állítják, hogy „Herr General” Tábornok úr. Se nagyságos, se méltóságos, se semmi. Csak a rangját mondja, egyebet nem.

A rendőr, vagy a hajdu már a napidijast is tekintetes urazza, a díjnok azt mondja, tekintetes irnok úr, az irnok tekintetes jegyző

Ilyen ügyek pedig a gazdasági és kereskedelmi ügyek is s azért a közös kormány minden befolyását fölhasználja, hogy az összmonarchia gazdasági közössége meg ne bolygattassék s hogy a külkereskedelmi szerződések az összbírodalmi eszme érdekének megfelelően jöjjenek létre.

Ebben a buzgalmában már annyira megy a külügyminiszter úr, hogy meg sem várja a külön kormányok javaslatát, hanem a saját szakállára tervezet és kezdeményez a külkereskedelmi kérdéseknek rá nézve törvény szerint tilos területén.

Tudvalevő dolog, hogy Románia tiltakozott a hatalmaknál a Magyarország által szedett vaskapui illetékek ellen. Ezt a külügyminiszter nem tudta parirozni, mert hisz itt Magyarország igazainak megvédelméről volt szó, erre pedig a közös külügyminisztérium nincsen berendezve. A helyett tehát, hogy azoknál a hatalmaknál, a melyeknek megbízásából Magyarország rengeteg költséggel keresztülvitte a vaskapu szabályozását, kimutatta volna, hogy Magyarországnak éppen az illető hatalmak megállapodásához képest joga van azokat az illetékeket szedni s így az a román tiltakozás kereken visszautasítandó: titokban azt a tervet főzte ki, hogy betömi valami zsiros konccal a tiltakozó románok száját s így megszabadul Magyarország védelmének rá nézve mindig kellemetlen kötelessége alól.

És mi volna természetesebb, mint hogy azt a koncot Magyarország éléskamrájából fogja előkeríteni, mert hisz a vaskapui illetékek, a melyek miatt a román tiltakozás világgá repült, Magyarország javára esnek. Hogy mi az illetékszedési jogunkat a vaskapu szabályozására pocsekolt nagyszámu millióinkkal már ugyis busás áron megvásároltuk, az a közös külügyminisztert nem alterálja, hisz ősi gyakorlat, hogy Magyarország minden jogát duplán vásárolja meg.

úr, nagyságos kir. tan. főorvos úr, a főkapitány egyre azt hangoztatja: tekintetes Tanács stb. stb.

Az oka ennek az, hogy gyarlók és hiuk vagyunk. Jól esik a fülünknek hallani, hogy vagyunk valamik.

No, de ne bántsuk a tisztviselői kart. A többiek se különbek.

A sarki boltos feleségét nagyságának hívja a szolgálója. A nagysága azt mondja a cselédnek:

— Te Kati, főzd be a levest, jön a nagyságos úr, most fordul be a szegen a taligájával.

Nagysága a dijnokné, de nagysága a cipész vagy a módosabb iparos felesége mind s a félretört sarku cipőbe járó fiuk, vagy leányok: nagyságos urfiak és nagyságos kisasszonyok.

Ugyan miként hívják hát a nagybirto-kosnékat, a legmagasabb állásu, de nem mág-nás urak feleségét?

Egyszer tanuja voltam egy cselédközvetítő intézetben a következő esetnek:

Egy százados — mivel a neje beteg volt — minden cselédet kért.

A közvetítő intézet egyik alkalmazottja előhoz »jőjön csak szép angyalkám« hívással egy szurtos, félszemű, kócos leányt s odafor-dul a tiszt urhoz így szólva:

— Tessék kapitány ur. Itt van; a kis nagyságát ajánlom, jó minden cseléd lesz. Még a — kutra is elmegy! . . .

Hja, csinján kell bánni mindenkivel. Az alárendeltek nem csinálják a címet, mert hi-

Elhatározott tehát Bécsben, hogy a vaskapunál szedett illetékekért kárpót-lással a nyerstermény-szállításoknál meg-felelő kedvezményeket fognak adni Romá-niának. Vagyis, hogy amit nyerünk a vá-mon, azt elviszik tőlünk a réven, a sza-bályozási költségek millióinak kamatait pedig fizessük a magunk zsebéből, hisz megéri ezt az áldozatot az a főlemelő tudat, hogy egyszer mi is lehetünk Eu-rópa megbizottai, persze csak ugy másod-kézből.

Hegedüs miniszter most azért utazik Bécsbe, hogy megkérlelje a ballpiatzi urakat, állnának el ettől a furcsa tervtől s talán a falra fogja festeni nekik az ördögöt, hogy ilyképpen ellenségeivé teszik a gazdasági közösségnek a magyar agráriu-sokat is, akik annak még egyedüli őszinte hivei Magyarországon.

Nos hát elismerésre méltó buzgalom ez a mi kereskedelmi miniszterünktől, de hát az eddigi tapasztalatokon okulva bizonyára ő is meg lesz győződve róla, hogy kárbaveszett fáradság lesz minden buz-gólkodása; mert a mit Bécsben egyszer a fejükbe vésznek, azt keresztül is hajtják, főleg ha csak Magyarország ellentállását kell legyőzniök.

A magyar agráriusoktól pedig nem félnek, ha Románia összes nyersterményeit ingyen is zuditják a nyakukba, hisz megtanulták, hogy az iparosok is csak odahaza mernek duzzogni a közös vámterület ellen, mely existenciájukat teszi tönkre, de ha tenni kell, hűségesen szavaznak a közös-séget mindhalálig föntartó kormánypártra.

Mért lennének különbek az agráriu-sok? Csak hadd zúgolódjanak a rájuk mért újabb csapás fölött; majd csak be-adják a derekukat, ha szavazni kell.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kér-jük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

szen semmibe sem kerül, annak a »kis ur«-félének meg — jól esik.

Vajjon nem elég szépen hangzik-e, ha az irnok azt mondja: alispán ur, polgármes-ter ur, főszolgabíró ur! Mint a hogy őrmester Cibak is ugy mondja csak, hogy tábornok ur!

Olyan a cimkórság, mint a himlő a gyer-mekek közt. Nagyon ragadós és ezer közül egy ha kikerüli.

A XIX. század végén aristokratábbak vagyunk egy régi kis német hercegnél.

Hát bizony egy kicsit nevetséges — de hát a modor lévén a fő az emberekkel való érintkezésben, a tulcimzés tuléli tán a jövő századot is.

Nekünk is kell egy copfot vagy egy ta-karos tincset örökségül hagyni az utókorra a demokrácia téglafalai között — malterkép.

Lám, Kubelik Ján, a híres cseh hegedüs, már szeret hódolni a demokráciának, a nép-szerüségnek. Magyar nyelvtant vett és tanul belőle magyarul.

Kubelik Ján nagy muzsikus lehet, de politikusnak sem utolsó. Mindenesetre jobban elintéz holmi nyelvkérdést, mint az osztrak-cseh politikusok. Az eredmény fényes. Minisz-terileg approbált magyar grammatikát aligha vásárolt még cseh ember és ez elég nagy esemény akkor, mikor az ujévi beszédekből hiányzott minden szenzációs politikai kijelen-tés. Egyelőre megelégszünk a nagy esemény-nyel, de érdeklődéssel várjuk a többit is. — Hiszszük, hogy legközelebb az alábbi szenzá-ciókkal kedveskedhetünk olvasóinknak:

Hirek.

Pécs, 1900. január 13.

Színházi hét.

Lilit, a bájos Lili asszonyt játszotta szer-dán Tibor Lóri. Kedves volt, mint mindig s különösen a harmadik felvonásban, mint Lili asszony unokája csapongó jókedvű bakfisch lánykát mutatott be. De aranyos volt Baróthy Irmácska is kis szerepében. Talán jobb is, ha kis szerepekben léptetik fel, mert akkor több ideje marad a földszinttel — kacérkodni.

Szigoru arcu, cvikkeres kritikuskunk foly-ton gukkerezte Irmauskát. És ő — Isten bo-csássa meg vétkét — eltakarta arcát.

Hja, Baróthy Irmácska nem szereti, ha csak távolról néznek szemei közé.

*

Riporterünk elhatározta, ha török, ha szakad Kendy Piroskával meg kell ismerkednie. Hogyne lenne az ember kíváncsi közelebből is a kicsi-kére, a ki a minap fent a másodemeleti zárt-székek egyikén olyan kedvesen tudta Sáfrány Vili vállára hajtani fejcsékjét! Vilmost, a hódító lándzsahordót irigyelte mindenki, a kinek csak a szeme felvetődött a második emeletre. Szerelmes riporterünk megkérte Sebestyént, hogy mutatná be Kendy Piroskának.

A kis kokett Kendy Piroška így felelt Sebestyénnek.

— Majd megkérdem előbb Sáfránytól . . . Tehát Sáfrány Vilit nem kell féltetni, ő nem lesz sohasem papucskormány alatt.

*

Az egyik színházi habitué nagy bajban volt. Ősz fejével ilyesmi még sohasem esett meg. Minden premiérre egyszer s mindenkorra megrendelte a pénztárnoknál az első sor 5. számu zárt-székek egyikét akár a jobb, akár a baloldalon. A Kurucurfangra azonban oly kapósak voltak a jegyek, hogy a pénztárnok nő megfélekedve a fenntartott jegyről, eladta azt is.

Panaszos hangon mondta el baját a di-rektornak:

— Direktor ur, lassa velem nem törőd-nek, eladták a jegyemet.

A direktor felpattant.

— No de ilyet, majd segítünk a baján. Szegény Nádasyt azonnal a pénztárnokné után futamította a direktor:

»Krakovszky Boleszláv, a világhírű len-gyel csoda-muzsikus megható jelét adta a magyar nemzet iránt érzett meleg szimpátiá-jának. Ma reggel egy fővárosi könyvkereske-désben megvásárolta Lutter Nándor Logarith-mus tábláját. A kitűnő művész hálás szívére vall ez a tett, mely szellemesen fejezi ki azt, hogy a tegnapi hangversenyén történt kihívá-sok összeszámítása már a felsőbb mathézis körébe esik.«

Vagy:

»Magyar-barát vendégművész. Kóborelli, a zseniális olasz tragikus, aki valósággal lázba ejtette a főváros közönségét csodás művésze-tével, egy tucat magyar-kártyát vásárolt. Hir szerint a magyar gyártmányu kártyákat orosz-orozági körutjára is magával viszi. A nagy tragikus határozott szándéka a magyar gyárt-mányu kártyával alsózni a nagy szláv tenger közepette. A nagy művész tette önmagát di-cséri.«

És így tovább. Kubelik megadta a pél-dát. Követheti a szépszámu vendégsereg, mely bennünket, a világ leghálásabb publikumát, szerencsétlenni szokott. A magyar nyelvtant ajánljuk legmelegebben nekik. Egy részről, mert magyar grammatikát szép számmal irtak; másrésztől, mert ezt antikvariumban is nagy választékban lehet kapni. Esetleg ugyanitt meg-szerezheti valamelyikük — a Kubelik urét is.

Mindennek dacára a világ csak forog csendesesen tovább. Rómában ünneplik a szent évet — ott volt a pécsi püspök is. Párisban készülnek a világiállításra — odamegy Rác

— Nekem előkerítetek azt a jegyet, ha mindjárt a föld alól is.

De bizony nem került elő. Nádasz megérkezett az 5 számú zártzék jegye nélkül. Azért mégis örvendő jelentette:

— A nullás sorban van még egy hely, éppen a karmester mellett.

— De már oda édes öcsém nem ülök, mentegedőzök az őszfejú habitúé. A mult vasárnap is ott ültem, de az Uristen bocssáson meg annak a *Simándy* karmesternek, oly hévvel dirigált, hogy majdnem minden taktusnál — képen törült.

*

Sebestyén Géza már ismeri a szigorú ábrázatu budapesti kritikuskat. Mentsen meg mindenkit tőlük a jó Isten; így gondolkozik *Sebestyén*.

Tegnap az Otthon kávéházi kerekasztalnál szóba került egy színész, a ki Budapestre ment fel a »Nemzetibe« vendégszerezélni. Természetes, a lelketlen kritikuskok, a nekik ismeretlen embert lerántották s különösen a meghalási jelenetét kárhoztatták.

Sebestyén így karakterizálta a fővárosi kritikuskat:

— Ha oda dobom magam a deszkákra és vergődöm, azt mondják *túloztam*, de ha csak egyszerűen lefekszik a színész, azt mondják, hogy nemes egyszerűséggel meghalt . . .

*

Csütörtökön este, a »Cifranomoruság« előadása után a péntekesek köre, csütörtök estétől péntek reggelig mulatott együtt a Royalban. Hat kerek asztalt toltak össze, később a hetediket ráadásul a tetejébe húzták és ott telepedett meg a bohémek asztaltársasága. Legelsőnek érkezett a két fő és felelős szerkesztő, a mi *Pleininger* bácsink és *Lenkei*. Már *Éltető* bácsi javában trojanicázott, mikor megérkezett a színházi orvos is, *Jungmann* Rezső, a ki egész este végtelen szomorú volt, mert *Baróthy* Irmácska nem jött el az estélyre. Alig érkezett meg *Könyvesné* férje ura társaságában, egyszerre egész armádiája vette körül az udvarlóknak. *Honthy* segédszerkesztőnk, az »alsóháza« asztalfőnöke csak úgy félszemmel kacsintgatott *Könyvesné*vel. *Liebhard* a Pécsi Közlöny nevében *Németh* Jánosné mellé telepedett és ugyancsak csapta a szelet. A szép *Boárnénak* is akadt sok udvarlója, az árgus szemű férje ura, aki mint színházi ügyelő ért

Gusztis is. Londonban pedig sajnálkoznak a boer háborúba beleőrült *Methuen* tábornokon és siratják *Ladysmit* elestét. Az egyszerű ember pedig unatkozik az ő otthonában. Nem érdeklik a világ nagy eseményei; sokkal inkább érdeklődik az anyósokról irt könyv iránt. A mint mutatja az a levél, mit *Sirisaka* Andor, az »Anyósok könyve« szerzője kapott a minap. Szól pedig a következőleg:

Bazita hegy község Zalamegyében 1899 Dec hó 27 (u p) Zala Egerszeg. Méllen Tisztolt Nságos uram és a legkegyesebb jöltővő atyám alázatos kérésimmal esedezem a Nságo színe előtt azon éremben ha kögyös lenne ríszömre megküldeni az anyósok könyvő füzöt példányát min egyedüli igen szegén sorsu apró Családos napszamos ember livén és igen se retek olvasni a Családom körben defajdalom nem juthatok hozzá mert napi csekél keresetemet igénybe veszi apró Családom kenyere és ruházotja deha így megnyerhetem a nagyságo nemes lelkü jó indulatját megemlékszem napi ímáimban a velem íresztetett jóér maradok kéz Csókuló szolgáló *Farkas* József *Munkás* isten szt nevében ingyen Bérmentve.

Ime vannak még romlatlan lelkek a világon, a kiknek nem imponál a francia világkiállítás, a bur háboru, a római szent év. Semmi, csak az — Anyósok könyve. És ígérlek, hogy a szerzőt imáikba foglalják — a velük éreztetett jósaágért.

Ugyan, ugyan: milyen lehet az anyósa ennek a levélírónak!?

Kővágó Ors.

az ügyeléshez, ugyancsak ügyelt a kis aszszonykára. *Sáfrány* *Kendy* Piroska egészségére annyit koccintott, hogy *Sarlay* kománk alig tudta haza expedálni. *Salgó* egy római szerkesztői üzenet miatt ugy éjteltájon fojtogatni kezdte *Britt* Annikánkat, de *Czank* *Muki* barátunk, az »uj munkatárs« megvédelmezte segédszerkesztőjét. *Sebestyén*, *Nádassy*, az egykori két ellenfél, békepocharat üritettek és összecsokolóztak. *Vértesy* barátunk pikkolót öntött a *Berger*-féle szilvásiba, hja mert ő csak a szecessióis itókának barátja. Csak a direktorné, meg *Dachselmayer* ur ne maradt volna el a bohémek összejöveteléről. Reméljük azonban, hogy *Tiszay* direktort is lesz szerencsénk jövő pénteken illuminált állapotban látni. Akkor lesz ám pikáns kulisszai titkokban részünk.

Tehát viszontlátásra jövő péntek este a »Royal«-ban.

Petoló.

Napirend 1900. január 14-én és 15-én.

Naptár: vasárnap, jan. 14. — Róm. kath.: Jézus sz. neve. — Prot.: Bódog — Görög-kel.: (jan. 2.) — Zsidó: Schebat 14. — Nap kél 7 óra 46 perckor; nyugszik 4 óra 32 perckor. — Hold kél délután 3 óra 54 perckor; nyugszik reggel 6 óra 58 perckor. Hétfő, jan. 15. — Róm. kath.: Mór. — Prot.: Mór. — Görög-kel.: (jan. 3.) Malakiás. — Zsidó: Schebat 15. — Nap kél 7 óra 45 perckor; nyugszik 4 óra 34 perckor. — Hold kél 4 óra 58 perckor délután; nyugszik reggel 7 óra 26 perckor. Holdtölte 8 óra 24 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: fagy és helyenkint csapadék várható.

Koresolyázó-egylet közgyűlése a Nemzeti Kaszinóban vasárnap 11 órakor.

Műkedvelők egyesületének közgyűlése vasárnap d. u. 3 órakor.

Keresztény fogyasztási szövetkezet gyűlése vasárnap d. u. 3 órakor.

Színház: vasárnap d. u. »Gyurkovics lányok«, este »Kurucfurfang.« Hétfőn »Aranykakas.«

— (A püspök római utja.) Esett a hó, sűrű fehér lepelben hullott alá a szürke égboltról, a harangok pedig megkondultak, jelöl, hogy a főpásztor ismét hazatért székhelyére, visszaérkezett Rómából. — Pénteken reggel érkezett *Hetyey* *Sámuel* kíséretével, *Sorsich* *Béla* őrnaggyal és *Sipos* *István* szer-tartóval Rómába. Pécsről kedden este fél 7-kor indultak, csütörtököt Velencében töltötték, mert a nagy vonatkésések miatt a közlekedés megakadt s az nap már nem folytathatták utjokat Róma felé. Velencében megnézték a *Szent-Márk* templomát s Velence többi nevezetességeit s gondoláztak Velence csatornaszerű utcáin. Kissé ködös volt ugyan az idő, de később kiderült. Rómában is ködös idő fogadta őket, de csakhamar kiderült és verőfényes tavaszi napok következtek. Péntek reggel érkeztek Rómába, a szent városba és a Piazza de la Minerván tekvő Hotel Minervába szálltak. A szombati nap látogatások tevésevel mulott el. *Hetyey* meglátogatta *Steinhuber* és *Mazzella* bibornokokat a collegium germanico hungaricumban.

Vasárnap délelőtt tizenegy órára volt kitűzve XIII. Leó pápánál az audiencia. A kereszténység látványos feje, az agg Leó pápa bizalmas magánkihallgatáson fogadta püspökünket. Karosszékeben ült és fél óráig beszélgetett el *Hetyey*vel, a ki ezuttal mutatkozott be a pápánál. A pápának még mindig fiatalos tűz lobog szemeiben, derült, vidám és jókedvű volt és örömet fejezte ki *Hetyey* előtt, hogy az Isten jó egészségben engedte neki megérni a szent év elérkezését. A szent atya és püspökünk latinul beszélgettek, a pápa különösen nagy érdeklődést mutatott a magyar egyházi dolgok iránt. Ugyane kihallgatáson *Hetyey* személyesen adta át a pécsi egyházmegyében összegyűlt pétérfillereket a pápának, 10,000 koronát — aranyban.

A kihallgatás után a pápa *Sorsich* *Béla* őrnagyot, a pécsi hadapródiskola parancsnokát, *Sipos* *István* szer-tartót és dr. *Melhard* *Dénest*, a római collegium germanico hungaricum növendékét fogadta, akiket *Hetyey* püspök mutatott be a szent atyának.

A pápa *Sorsich* *Belával* olaszul beszél-

getett és igen szívélyesen fogadta. Feltűnt neki a fényes honvéd-őrnagyi egyenruha és kérdezte tőle, hogy milyen katona.

— Honvéd, felelé *Sorsich* *Béla*.

— Ah »Honvéd?« A honvédságra van bizva a magyar haza megvédése. Nemde?

És ezt a szót »honvéd« a pápa magyarul ejtette ki.

Dr. *Melhard* *Dénest*, a ki különben felszentelt áldozár, marcali születésű és a pécsi egyházmegye küldte ki Rómába, vörös papi öltönyéről azonnal megismerte a pápa, hogy a római collegium germanico hungaricum növendéke, *Sipos* *István* szer-tartót is kitüntető kegyességgel fogadta a szent atya.

Kihallgatás után apostoli áldásában részesítette őket.

Másnap *Hetyey* *Sámuel* a nevezetesebb templomokat tekintette meg, majd hosszabb időt fordított a Vatikán múkincseinek megtekintésére is. Látogatást tett *Fraknoi* *Vilmos* címzetes püspöknel is, a ki ezuttal Rómában tartózkodik, majd elment az osztrák-magyar nagykövethoz, gróf *Reverterához*.

Hosszabb időt szentelt a collegium germanico hungaricum meglátogatására is.

Szerdán este indult *Hetyey* kíséretével vissza Pécsre és utját megszakítás nélkül folytatva, pénteken délelőtt 10 órakor Pécsre érkezett.

A visszatért püspöknel ma délelőtt 11 órakor a káptalan testületileg tisztelgett.

— (Bulletin a vizról.) A Tettye vizállása ma a következő:

»Vizállás 13-án reggel 6 órakor: a tettyei viztartóban 1000 m³; az ellentartóban 990 m³ viz volt s a hozzáfolyás 24 óra alatt 685 köbméternek találtatott.«

— (Esküvő.) *Szeifferth* *Mária* Anna, néhai *Szeifferth* *János* főhercegi uradalmi volt főerdész leánya és *Percel* *Kálmán* magy. kir. pénzügyi tanácsos, pénzügyigazgatói helyettes, ki a nyolcvanas években Pécssett adófelügyelő volt, 1900. évi január hó 7-én a szegedi m. kir. anyakönyvvezető előtt egymással házasságot kötöttek.

— (Jogász-bál.) Előkelő mulatszinhelye ma este a Nemzeti Kaszinó diszterme. A jogakadémia polgársága tartja ott a bálját. Jogász bál! Kell-e annak reklám? Nem, kétszer nem! Hiszen a magyar jogászok — a kerek föld legelső táncosai és mikor arról van szó, hogy az ő báljuk vendégei kellemesen érezzék magukat, mindent elkövetnek. Bájós táncosokkal táncolnak kora estétől késő virradatig, táncolnak bámulatra méltó kitarással. És a jogász bálóknak az az előnyük van minden más mulatság fölött, hogy abba szívesen mennek a mamák is. Nagy sor az egész este ott ülni a bálteremben és csak nézni, hogy mint mulatnak mások. Nem is csoda aztán, ha ugy hajnal felé egyik másikkama kimerülve egy-egy pillanatra le hunyja a szemét. No, a jogász bálon ez nem fordulhat elő. Jogász-táncestélyek, jogász-bálok mindig voltak, (hiszen *Ádám* is egy jogászbálban lett szerelmes *Évába*) és nincs, nem is lehet egyetlen mama sem, a kit valami édes emlék ne füzne egy régi jogászmulatsághoz. Hát ezek az emlékek mind-mind felujlnak majd, ez teszi élénkké a máskor kissé szórakozott édes jó anyákat és a mikor tündérszép leányaik kipi-rult arccal járják a szupé-csárdást — ők is kipirosodnak a régi emlékek édes varázsa alatt. És mulatnak a papák is. Elvégre nem mi találtuk ki, azt mondják, egy nagyon okos ember mondta: a »jogászból minden lehet« és a papák, a kik egy kissé talán sokalják a toillettek borsos árát — ezt az aranymondást odaértelmezik: a »jogászból minden lehet« sőt idővel — még férj is. Hogy azonban a bált rendező jogászok is jól mulassanak, ahhoz meg az szükséges, hogy a bál minél látogatottabb legyen. Bizton reméljük — ugy lesz s a farsang mai, első szombatján a jogászbál az egész farsang legsikerültebb báljai közé fog sorakozni.

— **(A Pécsi Dalárda estélye.)** Megemlékeztünk már a Pécsi Dalárda f. évi február 6-án (keddi nap) a Vigadóban tartott adandó alapszabályszerű első dalestélyéről, csak hogy akkor még a programról magáról nem volt tudomásunk. Ma azonban már bővebben referálhatunk. A műsor számai, bár a sorrend még nincs megállapítva, a következő darabok: *Vadász-kezd.* Storch M.-tól. Férfinégyes, melyben több helyen sólo-quartett fordul elő. *Csata-dal.* Auber Károlytól. Férfi négyes. *Álmom vagy te.* Hoffmantól. Férfi négyes sólo-quartettel. — Lányi Ernőtől: *Régi nóta, híres nóta. Piroslík a bokor gyenge hajtása. Nem vagyok én nagyon kényes. Szép vagy anygylom.* (A szabadkai dalegyesületnek ajánlva.) Férfi négyes. — E négy népdal bizonyára fénypontját fogja képezni a műsornak. Elmondhatjuk, a mint ismerjük e dalok partitúráját, hogy mind a négy csak úgy duzzad a magyar zamattól. Népies a szövege, a dallama tán nem is lehetne találóbbs a mi a harmonizálást illeti, arra nézve elég garancia Lányi Ernő neve. A fényesnek ígérkező estélyre két korona belépő díjjal bárki megjelenhet egy pártoló tag bemutatása mellett.

— **(Ellőtte a kezét.)** Jánosi községben véletlen szerencsétlenség történt a napokban. Schumann Péter ottani lakos lett a véletlen szerencsétlenség áldozata, ki Mány Ignác nevű ismerősével beszélgetett éppen akkor, mikor az pisztolyát tisztította. A pisztoly véletlenül elsült Mány kezében s a golyó neki ment Schumann jobb kezefejének és azt szétromcsolta. Az esetről jelentést tettek a bíróságnak s most folyik az ügyben a vizsgálat.

— **(A rendőrség szaporítása.)** Az új szervezkedési szabályrendelet értelmében a rendőrség hét új rendőrrel lévén szaporítandó, a polgármester új rendőrökkel felfogadta: Fink Jánost, Rasztel Lajost, Didovác Györgyöt, Piszker Józsefet, Miklosics Ferencet, Neuvel Jánost és Szabó Mihályt. A hét új rendőrrel együtt a város területére most már összesen harminc rendőr esik, azonban közülük ma is öt volt beteg, a szeszélyes idő és a folytonos munka miatt. Gergelics Ignác, eddigi címzetes rendőrtizedes, valóságos rendőrtizedessé lépett elő s úgy ő, mint az új rendőrök tegnap tették le a hivatalos esküt a főkapitány előtt.

— **(Pályázat.)** A nagyatádi kir. járásbírósnál aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszékhez.

— **(Nagy idők tanuja.)** Szabó György apát-kanonok, volt veszprémi városi plébános, a szabadságharc egyik vitéz harcosa, hetvenöt éves korában meghalt Veszprémben. Az elhalt 1825-ben született Sz.-Békállán, Zalamegyében. A szabadságharc idejében papnövendék volt s több társával együtt beállt honvédnek. Világos után visszatért a szeminariumba és befejezte teológiai tanulmányait. 1851-ben szentelték pappá. Néhány évi káplánkodás után a veszprémi papnevelő-intézet vicerektorává nevezték ki. 1861-ben Kiliti somogy megyei község plébánosa lett. Ott töltötte élete javát s tevékeny részt vett Somogy megye közügyeiben. 1878-ban a karádi kerület esperese lett, 1885-ben veszprémi kanonokká nevezte ki a király, négy évvel ezelőtt pedig címzetes apáttá. Szabó György elhunyt mindenütt nagy részvétet keltett.

— **(Elgázolt kocsi.)** A somogybelegi állomáshoz közel egy részeg kocsi felhajtott a vasuti töltésre s miután a vonatot közeledni látta, leugrott a kocsirol s elszaladt

A vonat aztán elgázolta, darabokra törte a kocsit s megölte az egyik lovat is. A kocsit a csendőrség letartóztata s meg fogják büntetni.

— **(Hímen táblája.)** E héten a pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Weisz Frigyes, izr., Pécs — Richter Lina, izr., Debrecen;
Bálint Ede, r. k., Pécs — Tamás Zsófia, ev. ref., Pécs;
Jäger János, r. k., Pécs — Krisztián Teréz, rk., Pécs;
Kis Matyas, rk., Geresd — Neperga Agnes rk., Kékesd;
Denich János, rk., Baán — Stang Teréz, rk., Baán;
Pott Andras, rk., Pécs — Szieher Teréz, rk., Pécs;
Bachus Gáspár, rk., Árpád — Mauk Erzsébet rk., Szökéd;
Fertigó József, izr., Igló — Mencl Irén, rk., Pécs;
Szilák József, rk., Tekefalva — Csányi Teréz rk., Pécs;
Schaf Péter, rk., Pécs — Jäger Mária, rk., Pécs;
Udvari Ferenc, rk., Pécs — Simon Katalin rk., Tótkeszi;
Kocsis József, ev. ref., Pécs — Kántor Julianna, ev. ref., Vörösmarth;
Krepsz József, rk., Pécs — Spengler Teréz, rk., Pécs;
Schmidt János rk., Pécs — Balázs Mária r. k., Pécs;
Weisz Mór izr., Temesvár — Stern Regina izr. Beregszó;
Breitenbach János r. k., Kisasszonyfa — Mócz Rozália r. k., Kisasszonyfa;
Stwertka Adolf izr., Dugoselo — Lübeck Paula izr., Pécs;
Geller István r. k. Pécs — Hengel Teréz r. k., Pécs.

— **(A „Pécsi Torna-egyesület” álarcosbálja.)** A ki ez időben a Torna Egylet óráin a csarnokba lépne, szemtanuja lehetne a nagy készülődésnek, mely a február 17-én a Vigadóban megtartandó álarcosbál fényét emelni fogja. Az egész olasz stíl fog lenni; a terem a velencei Márk-teret fogja mutatni és ugyancsak Velencéből egy automata készülék lesz felállítva nyolc 1/2 ember nagyságu babuk működésével. Belépő jegy előre váltva 1 kor 60 fillér és este a pénztárnál 2 kor. lesz. A bál az egyesület zászlóalapja javára tartatik meg.

— **(Kiszebelt ember.)** Tamásiban feltűnést keltő eset történt a minap. Golfmann Mihály gazdálkodó, uri társaságban mulatozott, miközben az ital erőt vett rajta s egyik mulató társa, ezt az alkalmat felhasználván, kiszebelte. Kivette a gazdának a zsebéből az ott levő száznegyven koronát s a mámoros embert haza kísérte, ő pedig visszament a korcsmába s ott a pénzt elmulatta. A zsebelő urat másnap feljelentette a kiszebelt gazda; de az persze egyelőre tagadja a zsebelést s most a vizsgálat feladata, hogy bűnét vagy ártatlanságát kiderítse.

— **(Adományok.)** A pécsi jótékony nőegylet népkonyhájára adakoztak: Stein Henrikné 20 koronát, Hinka Lászlóné egy nyulat, Szeifric István kanonok 3 drb. vadludat, Fejes István mészáros segéd 6 kiló húst.

— **(Gyujtogató vándorlegény.)** Nagyszokoly község határában kigyuladt Papp Miklós ottani lakosnak egy kazal szalmája. A tüzet, mint a káros állítja, valami ismeretlen vándor okozta, a ki járt nála éjjeli szállásért, de nem kapott. Akkor azután a mezőre ment s ott a kazal körül látták kóborolni. Az ismeretlen, középtermetű, barna haju és bajuszu, szürkeruhájú vándorlegényt most keresik.

— **(Mogszurt ember.)** Kutasi Marton, vargai lakos, az egerszegi korcsmában iddógált a minap. A korcsmában ott volt egy

régi haragosa, László János is, a ki mindenáron alkalmat keresett, hogy összeveszhessen vele. Kutasi hiába akart előre kitérni, ez nem sikerült. László erőnek erejével is belekötött s mikor már dűbe magasra szállt, elővette zsebkését és mellbe szurta Kutasit. Szerencsére a seb nem veszélyes. A késelő embert feljelentették a bíróságnak.

— **(Orvvadászok.)** A mohácsi saigeten Valentin István, uradalmi gazdatiszt és Szakács István gazda, orvvadászaton kapták Mich Mihályt és Szabados Györgyöt. Az orvvadászok épen három nyulat vittek mikor megfogták őket s természetesen el akarták tőlük a zsákmányt venni. Ezek azonban a töltött fegyvert ráfogták Valentinre és társára s agyonlövessel fenyegették őket. A gazdatiszt és társait tehettek mást, hagyták menni tova a vadorzókat; azonban siettek az esetet a bíróságnál feljelenteni, hol most folyik a vizsgálat az életveszélyes fenyegetés miatt az orvvadászok ellen.

— **(Félholtra verték.)** Dunaszekcsőn Kovacsics Szávó fiatal legényt egy reggel vérbefagyva találták meg a határban. A legény alig tudott magához térni s csak annyit birt elmondani, hogy megtámadta három előtte ismeretlen ember és botokkal addig ütötték, míg eszméletét el nem vesztette. Hogy kik voltak az orvtámadók, még eddig a nyomozás nem tudta kideríteni.

— **(Márciusi hangverseny.)** A Női Dalárda egyesülve a Pécsi Dalárdával s a zenekedvelőkkel és a katonazenekar közreműködése mellett minden év március havában egy-egy nagy kompozitőr remek művét szokta előadni. Ez évben is meglesz a koncert, mikor is Schumann Róbert »A rózsá saránköklása« című romantikus nagy zeneművét fogják előadni, melynek betanulása a Női Dalárdában már folyik. Nagy feladatot tűzött ki maga elé a hölgyek énekkara, a mennyiben a darab konstrukciója szerzőlött nehéz s elmondhatjuk, hogy az opera személyzetének is dolgot adna ennek betanulása, nemhogy egy dilettáns dalegyesületnek. Nem említve a szólamok nehézségeit, vegyük csak azt tekintetbe, hogy a zenekar nem játsza a dallamokat, hanem melodikus kíséretet képez a vocál zenehez. — A magánszólamokat felváltja a női kar (tündérek kara), majd a férfi négyes s a vegyes kar. A nagy mű minden ízét áthatja a rejtelmes romantizmus, mely a legbájosabb harmóniában nyilvánul. Kitartó szorgalom és türelmes tanulás mellett, miről kétségünk sincs, legyőzik a nehézségeket s fáradságuknak méltó jutalmát bizonyára meg fogják találni részint önmagukban, részint abban, hogy Pécs zeneértő közönségének ritka élvezetet nyújtottak.

— **(Ellopott télikabát.)** Stark Fülöp, izségi lakosnak Németbólyban lévén dolga, az ottani nagyvendéglőben szállt meg. Szobát nyitattott magának s ott hagyván nyakabátját, bement a korcsmába egy pohár borra. Drága lett azonban a pohár bor; mert mikor szobájába visszatért, a télikabátját nem találta sehol. Valami ügyes tolvaj bement a szobába, melynek ajtaját nem zárta be a vendég és elemelte a huszforintos télikabátot. A tettest most keresik.

— **(Tizenhárom gyermek megfagyása.)** Megrázó esetet jelentenek Budweisból. A neuhausi kerületben fekvő Münnishlag község közelében az iskolából hazatérő 13 gyermeket hóvihár lepelt meg s mindnyájan odaveszttek. A szegényeket egy órákason guggolva, szorosan összefogózva, megfagyva találták. A szegény gyermekek a hóvihárban kimerülve, egy hódombra telepedtek s hogy egymást kölcsönösen melegítsék, szorosan átölelték egymást. A hideg aztán elvette eszmé-

letüket s elaludtak, hogy soha se ébredjenek fel többé. Mikor rájuk akadtak, már meg voltak fagyva. — Weissenbach községben is hasonló veszélyben volt három schamersi iskolás fiú. Ezek hazafelé menét a hóviharban eltévedtek s nyakig estek egy hófúvásba. Szerencsére egy utcatisztító meghallotta segítségkiáltásukat, odasielt és megmentette a már megdermedt fiukat, kiket sikerült életre hozni.

— **(Riport közben.)** — Van szerencsém kolléga ur! üdvözlém t. laptársunk belső munkatársát nyájas hangon, mire ő még nyájasabban viszonzta köszöntésemet s egyben kikelt a mai nap ellen, melynek absolute nincs semmi szenzációja, de ezt már kevésbé nyájas hangon cselekedte meg. Mint mondtam, ő dühöngött, hogy ott künn miért nem dühöng a déli szél és csinál valami bolondságot, én azonban nem dühöngtem, hanem előkelő hanyagsággal benyultam, kérem, nem a laibli, hanem a belső zsebembe s elővevén jegyzőkönyvemet, kárörömmel mutogattam neki a mai napon tett »széljegyzeteimet.« Kérem, a villany, nem! a fény gyorsasága nem is fogalom ahhoz képest, a mely gyorsasággal t. kollégám zsebébe rejté tulajdonomat! Nyájaságom megszűnt, az ő dühe csillapodott. — Uram! mondtam sziporkázó szemekkel, adja vissza jegyzőkönyvemet! Még csak nem is felett. Dühöm s az ő nyájassága egyre növekedett. Már szólni sem tudtam, mikor mosolyra nyílnak ajkai s bókók között olyanformán nyilatkozik, miszerint az én jegyzőkönyvem neki szerfölött tetszik. — Ah, arról én nem tehetek, viszonzám nyersen, nekem még jobban tetszik! Különbben is »széljegyzeteim«-re szükségem van! Most még szebben mosolygott, mint előbb, úgy hogy én is kénytelen voltam az ő mosolyán elmosolyodni. Becsületszavamra, — mondja ő — a »széljegyzeteket« elolvasatlanul fogom kitépni és visszaadni, de a no-

tesát, azt kérem adja nekem, mert ugy sem adom vissza. S lássa, az ön kiadója ugy is ad magának járandóságképen jegyzőkönyvet, de nekem ~~vennem~~ kellene! Szép mosolyának s a kiadó említésének megvolt a hatása, meggyeztünk. Most már egyikünk sem dühöngött, még csak a szél sem!

— **(A geberdusz hősei.)** Tegnap este egyik Jókai-téri pálinkásboltban összevesszett a geberdusz két lovagja, *Bálint Ferenc* és *Kovács Pál*. Bálint a veszekedés hevében előkapta a favágó fejszét és azzal Kovácsnak arcába csapott. Szerencsére a csapás elől Kovács elugrott s a fejsze éle csak kis sebet ejtett az arcán. Erre Bálintot lefegyverezték és kidobták a korcsmából. Most a rendőrség folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Hymen.)** *Wohl* József államvasuti tisztviselő január 16-án vezeti oltárhoz a dombovári zsidó templomban *Spitzer* Elzát, *Spitzer* József dombovári kereskedő leányát.

— **(Somogyvármegyei meszárosok és hentések)** ipartársulatának közgyűlését 1900. évi jan. hó 17-én d. u. 3 ó. tartja a társulat Kaposvárott. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Az évi zárszámadás előterjesztése. 3. 1900. évi költségirányzat megállapítása. 4. Táncvigalom megtartása iránti határozat. 5. Indítványok. 6. Elnök, al-elnök, ügyész, jegyző, pénztárnok, 2 számvizsgáló, 8 választmányi és 2 póttag választása. Továbbá még a megyének minden kerületéből 2 választmányi tag fog választatni. Bevétel volt összesen 763 frt 30 kr. Törzsvagyon összesen 829 frt 19 kr. Összes kiadás 763 frt 30 krajcár.

— **(Uj plebános.)** *Herbay* Pál, volt kaposvári segédlelkész, *Eszterházy* herceg praezentációja folytán somogy-szentbalázi plebánossá neveztek ki. Az új plebános már el is foglalta parochiáját.

— **(Adózók figyelmébe.)** A városi számvevőség felhívja azon adózók figyelmét, kik föld és házbéradó jövedelem után adót fizetnek, hogy e jövedelmet bevalló vallomási ivatek f. hó 31-ig adandók be a városi adópénztárnál. Az ezentul bofolyt adóvallomások tekintetbe nem vétetnek s azok az adóhivatalból állapittatnak meg.

— **(Elragadták a lovak.)** Ma délután két órakor a Király-utcán keresztül feltartóztatlanul rohantak *Hajdu* Péter lovai a könnyű szánnal. A szegény kocsis minden erejével sem volt képes a jól táplált, de ijedős állatokat visszatartani, melyek az új takarékpénztár előtt felkanyarodtak, miközben az ott álló hirdető oszlopban megakadt a szán s a kocsis kiesett belőle. A zökkenéstől még jobban megijedt lovak bekanyarodtak a piacra, hol az árusok a réműlettől szétfutottak. A Nádor alatt egyik fának nekifutva, a szánkót összetörve, végre megállottak a dühödt ménnek. A kiesett kocsis pedig mozdulatlanul feküdt a földön; az ijedségtől sem mozogni sem beszélni jó ideig nem tudott, úgy kellett bevinni a városházára, honnan rögtön orvosért küldtek. Súlyosabb testi sérülést nem szenvedett.

körül? De egyttal azt is megtudta, hogy a szomszéd nagybérlőt is bevitték vason a szegedi várba.

Ezt az utóbbi hirt ugyan kár volt az öreg béresnek oly gyorsan kitalálni, mert *András* gazda úgy megijedt újból, hogy szava elállt s a széken összeroskadt.

Rögtön orvosért vágatott a négylovas szán, a ki ki is jött a pusztára és szélhűdést konstataált, a mely minden percben a végórát előidézheti.

De azért megtett mindent, a mit az orvosi tudományal megtenni lehetett.

Nem következett be ugyan a rögtöni halál, sőt egy két nap mulva eszmélethez jött a patiens, a megmentésről azonban szó sem lehetett, És ezt az orvos környezetének hiven meg is mondta.

A beteg tehát élt és kinlódott óráról-óraig; miközben beköszöntött a karácsony böjtje — illetve a karácsony előestéje.

Midőn megtudta a beteg, eszmélve, hogy milyen nap van ma? Egyik rohamból a másikba esett. S valahányszor eszméletre tért, mindannyiszor »papért«, csak papért kiabált, mert gyönni akar, ugymond és érzi, hogy e napot tul nem éli.

Estefelé volt már az idő, midőn a négylovas szán Váárhelyre vágatott, csak hogy mert papról eddig sohasem volt szó, a kocsi rosszul értette, kit kell hoznia, ismét a doktort hozta ki a pusztára.

Midőn az orvos belépett a beteghez, a beteg magából kikelve kiáltotta: *pap kell nekem pap!* a ki a lelkemet gyógyítsa meg — nem doktor, ez már megtette a kötelességét.

Megrendítőleg hatott reá azon hír, hogy *Sugár* Ferencet, azt az ő egykori szomszédját, ki ama végzetes karácsonyi estén nála volt s az kötötte be *Pista* lovát az ölbe — elvitték vason Szegedre.

Jólehet, sok év folyt le azóta és *Sugár* Ferenc, ki gyakran meglátogatta őt jó módjában, soha semmi jelét nem adta gyanakodásának, sőt irigy szemmel sem nézte az ő nagy terjedelmű gazdaságát, mégis — valjon nem mártja-e be a hinárba, azért az egypár csikóért, a melyeket úgy husz év előtt együtt reguiráltak a jó hirnevű ménesekből?

Hisz mindig atyafiságosan megosztottak a csikók árán s ezeken felül most is folytonosan segítette Ferencet, ia mit az hálás szívvel fogadott tőle.

Mindenfélekép iparkodott háborgó lelkének nyugalmat szerezni. Képzeldései napról-napra nemhogy csillapultak volna, hanem inkább mindig sötétebb és borzasztóbb képeket alkottak maguknak.

Néha mintha megkönnyebült volna neki bűnös lelke. Elhitette magával, hogy Ferencet nem a husz év előtti együttesen elkövetett lopási bűntényekért, hanem valamelyes újabb tilos cselekedeteiért hurcolták a szegedi várba.

Ilyenkor illetéknép vigasztalta magát: azt a borzasztó tettét, melyet a menekült szabadságharcos *Pistával* elkövetett, a jó Istenen kívül senki sem tudja, azt a jó Istent pedig ő majd kiengeszteli jó tetteivel.

De ha ismét eszibe jutottak neki az alföldi nép ajkain akkori időben elterjedt hírek: hogy *Ráday* milyen csodás eszközökkel és módon ki tudja venni a legkonokabbul tagadó rabból is az igazságot, — elborzadt e gondolatra.

— **(A Pécsi Dalárda estélye.)** Megemlékeztünk már a Pécsi Dalárda f. évi február 6-án (keddi nap) a Vigadóban tartott alapszabályszerű első dalestélyéről, csak hogy akkor még a programról magáról nem volt tudomásunk. Ma azonban már bővebben referálhatunk. A műsor számai, bár a sorrend még nincs megállapítva, a következő darabok: *Vadász-kezd.* Storch M.-tól. Férfinégyes, melyben több helyen sólo-quartett fordul elő. *Csata-dal.* Auber Károlytól. Férfi négyes. *Álmom vagy te.* Hoffmann-tól. Férfi négyes sólo-quartettel. — Lányi Ernőtől: *Régi nóta, híres nóta. Piroslík a bokor gyenge hajtása. Nem vagyok én nagyon kényes. Szép vagy angyalom.* (A szabadkai dalegyesületnek ajánlva.) Férfi négyes. — E négy népdal bizonyára fénypontját fogja képezni a műsornak. Elmondhatjuk, a mint ismerjük e dalok partitúráját, hogy mind a négy csak úgy duzzad a magyar zamattól. Népies a szövege, a dala-tán nem is lehetne találobb s a mi a harmonizálást illeti, arra nézve elég garancia Lányi Ernő neve. A fényesnek ígérkező estélyre két korona belépő díjjal bárki megjelenhet egy pártoló tag bemutatása mellett.

— **(Ellőtte a kezét.)** Jánosi községben véletlen szerencsétlenség történt a napokban. Schumann Péter ottani lakos lett a véletlen szerencsétlenség áldozata, ki Máty Ignác nevű ismerősével beszélgetett éppen akkor, mikor az pisztolyát tisztította. A pisztoly véletlenül elsült Máty kezében s a golyó neki ment Schumann jobb kezefejének és azt szétromcsolta. Az esetről jelentést tettek a bíróságnak s most folyik az ügyben a vizsgálat.

— **(A rendőrség szaporítása.)** Az új szervezkedési szabályrendelet értelmében a rendőrség hét új rendőrrel lévén szaporítandó, a polgármester új rendőrökkel felfogadta: Fink Jánost, Rasztel Lajost, Didovác Györgyöt, Piszker Józsefet, Miklosics Ferencet, Neuvell Jánost és Szabó Mihályt. A hét új rendőrrel együtt a város területére most már összesen harminc rendőr esik, azonban közülük ma is öt volt beteg, a szeszélyes idő és a folytonos munka miatt. Gergely Ignác, eddigi címzetes rendőrtizedes, valóságos rendőrtizedessé lépett elő s úgy ő, mint az új rendőrök tegnap tették le a hivatalos esküt a főkapitány előtt.

— **(Pályázat.)** A nagyatádi kir. járásbírósnál aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszékhez.

— **(Nagy idők tanuja.)** Szabó György apát-kanonok, volt veszprémi városi plébános, a szabadságharc egyik vitéz harcosa, hetvenöt éves korában meghalt Veszprémben. Az elhalt 1825-ben született Sz.-Békállán, Zalamegyében. A szabadságharc idejében papnövendék volt s több társával együtt beállt honvédnek. Világos után visszatért a szemináriumba és befejezte teológiai tanulmányait. 1851-ben szentelték pappá. Néhány évi káplánkodás után a veszprémi papnevelő-intézet vicerektorává nevezték ki. 1861-ben Kiliti somogy megyei község plébánosa lett. Ott töltötte élete javát s tevékeny részt vett Somogy megye közügyeiben. 1878-ban a karádi kerület esperese lett, 1885-ben veszprémi kanonokká nevezte ki a király, négy évvel ezelőtt pedig címzetes apáttá. Szabó György elhunytá mindenütt nagy részvétet keltett.

— **(Elgázolt kocsi.)** A somogybelegi állomáshoz közel egy részeg kocsi felhajtott a vasuti töltésre s miután a vonatot közeledni látta, leugrott a kocsirol s elszaladt

A vonat aztán elgázolta, darabokra törte a kocsit s megölte az egyik lovat is. A kocsist a csendőrség letartóztatta s meg fogják büntetni.

— **(Hímen táblája.)** E héten a pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Weisz Frigyes, izr., Pécs — Richter Lina, izr., Debrecen;

Bálint Ede, r. k., Pécs — Tamás Zsófia, ev. ref., Pécs;

Jäger János, r. k., Pécs — Krisztián Teréz, rk., Pécs;

Kis Matyas, rk., Geresd — Neperga Agnes rk., Kékesd;

Denich János, rk., Baán — Stang Teréz, rk., Baán;

Pott András, rk., Pécs — Szieher Teréz, rk., Pécs;

Bachus Gáspár, rk., Árpád — Mauk Erzsébet rk., Szökéd;

Fertig József, izr., Igló — Mencl Irén, rk., Pécs;

Szilák József, rk., Tekefalva — Csányi Teréz rk., Pécs;

Schaf Péter, rk., Pécs — Jäger Mária, rk., Pécs;

Udvari Ferenc, rk., Pécs — Simon Katalin rk., Tótkeszi;

Kocsis József, ev. ref., Pécs — Kántor Julianna, ev. ref., Vörösmarth;

Krepsz József, rk., Pécs — Spengler Teréz, rk., Pécs;

Schmidt János rk., Pécs — Balázs Mária r. k., Pécs;

Weisz Mór izr., Temesvár — Stern Regina izr. Beregszó;

Breitenbach János r. k., Kisasszonyfa — Mócz Rozália r. k., Kisasszonyfa;

Stwertka Adolf izr., Dugoselo — Lübeck Paula izr., Pécs;

Geller István r. k. Pécs — Hengel Teréz r. k., Pécs.

— **(A „Pécsi Torna-egyesület” álarcosbálja.)** A ki ez időben a Torna Egylet óráin a csarnokba lépne, szemtanuja lehetne a nagy készülődésnek, mely a február 17-én a Vigadóban megtartandó álarcosbál fényét emelni fogja. Az egész olasz stíl fog lenni; a terem a velencei Márk-teret fogja mutatni és ugyancsak Velencéből egy automata készülék lesz felállítva nyolc 1/2 ember nagyságu babuk működésével. Belépő jegy előre váltva 1 kor 60 fillér és este a pénztárnál 2 kor. lesz. A bál az egyesület zászlóalapja javára tartatik meg.

— **(Kiszebelt ember.)** Tamásiban feltűnést keltő eset történt a minap. Golfmann Mihály gazdálkodó, uri társaságban mulatozott, miközben az ital erőt vett rajta s egyik mulató társa, ezt az alkalmat felhasználván, kiszebelt. Kivette a gazdának a zsebből az ott levő száznegyven koronát s a mámoros embert haza kísérte, ő pedig visszament a kocsmába s ott a pénzt elmulatta. A zsebelő urat másnap feljelentette a kiszebelt gazda; de az persze egyelőre tagadja a zsebelést s most a vizsgálat feladata, hogy bűnét vagy ártatlanságát kiderítse.

— **(Adományok.)** A pécsi jótékony nőegylet népkonyhájára adakoztak: Stein Henrikné 20 koronát, Hinka Lászlóné egy nyulat, Szeifric István kanonok 3 drb. vadludat, Fejes István mészáros segéd 6 kiló húst.

— **(Gyujtogató vándorlegény.)** Nagyszokoly község határában kigyuladt Papp Miklós ottani lakosnak egy kazal szalmája. A tüzet, mint a káros állítja, valami ismeretlen vándor okozta, a ki járt nála éjjeli szállásért, de nem kapott. Akkor azután a mezőre ment s ott a kazal körül látták kóborolni. Az ismeretlen, középtermetű, barna haju és bajuszu, szürkeruhájú vándorlegényt most keresik.

— **(Mészart ember.)** Kutasi Márton, vargai lakós, az egerszegi kocsmában iddógált a minap. A kocsmában ott volt egy

régi haragosa, László János is, a ki mindenáron alkalmat keresett, hogy összeveszhessen vele. Kutasi hiába akart előre kitérni, ez nem sikerült. László erőnek erejével is belekötött s mikor már dűbe magasra szállt, elővette zsebkését és mellbe szurta Kutasit. Szerencsére a seb nem veszélyes. A késelő embert feljelentették a bíróságnak.

— **(Orvvadászok.)** A mohácsi saigeten Valentin István, uradalmi gazdatiszt és Szakács István gazda, orvvadászaton kapták Mich Mihályt és Szabados Györgyöt. Az orvvadászok épen három nyulat vittek mikor megfogták őket s természetesen el akarták tőlük a zsákmányt venni. Ezek azonban a töltött fegyvert ráfogták Valentinre és társára s agyonlövessel fenyegették őket. A gazdatiszt és tarsait tehettek mást, hagyták menni tova a vadorzókat; azonban siettek az esetet a bíróságnál feljelenteni, hol most folyik a vizsgálat az életveszélyes fenyegetés miatt az orvvadászok ellen.

— **(Félholtra verték.)** Dunaszekesőn Kovács Szávó fiatal legényt egy reggel vérbefagyva találták meg a határban. A legény alig tudott magához térni s csak annyit birt elmondani, hogy megtámadta három előtte ismeretlen ember és botokkal addig ütötték, míg eszméletét el nem vesztette. Hogy kik voltak az orvtámadók, még eddig a nyomozás nem tudta kideríteni.

— **(Márciusi hangverseny.)** A Női Dalárda egyesülve a Pécsi Dalárdával s a zenekedvelőkkel és a katonazenekar közreműködése mellett minden év március havában egy-egy nagy kompozitőr remek művét szokta előadni. Ez évben is meglesz a koncert, mikor is Schumann Róbert »A róza sarándoklása« című romantikus nagy zeneművet fogják előadni, melynek betanulása a Női Dalárdában már folyik. Nagy feladatot tűzött ki maga elé a hölgyek ének-kara, a mennyiben a darab konstrukciója szerzőlött nehéz s elmondhatjuk, hogy az opera személyzetének is dolgot adna ennek betanulása, nem hogy egy dilettáns dalegyesületnek. Nem említve a szólamok nehézségeit, vegyük csak azt tekintetbe, hogy a zenekar nem játsza a dallamokat, hanem melodikus kíséretet képez a vocál zenehez. — A magánzólamokat felváltja a női kar (tündérek kara), majd a férfi négyes s a vegyes kar. A nagy mű minden ízét áthatja a rejtelmes romanticizmus, mely a legbájosabb harmoniában nyilvánul. Kitartó szorgalom és türelmes tanulás mellett, miről kétségünk sincs, legőzlik a nehézségeket s fáradságuknak méltó jutalmát bizonyára meg fogják találni részint önmagukban, részint abban, hogy Pécs zeneértő közönségének ritka élvezetet nyújtottak.

— **(Ellopott télikabát.)** Stark Fülöp, izségi lakosnak Németbólyban lévén dolga, az ottani nagyvendéglőben szállt meg. Szobát nyitattott magának s ott hagyván nyakabátját, bement a kocsmába egy pohár borra. Drága lett azonban a pohár bor; mert mikor szobájába visszatért, a télikabátját nem találta sehol. Valami ügyes tolvaj bement a szobába, melynek ajtaját nem zárta be a vendég és elemelte a huszforintos télikabátot. A tettest most keresik.

— **(Tizenhárom gyermek megfagyása.)** Megrázó esetet jelentenek Budweisból. A neuhausi kerületben fekvő Műnischlag község közelében az iskolából hazatérő 13 gyermeket hóvihar lepelt meg s mindnyájan odaveszték. A szegényeket egy hórakáson guggolva, szorosan összefogózva, megfagyva találták. A szegény gyermekek a hóviharban kimerülve, egy hódombra telepedtek s hogy egymást kölcsönösen melegítsék, szorosan átölelték egymást. A hideg aztán elvette eszmé-

letüket s elaludtak, hogy soha se ébredjenek fel többé. Mikor rájuk akadtak, már meg voltak fagyva. — Weissenbach községben is hasonló veszélyben volt három schamersi iskolás fiú. Ezek hazafelé menet a hóviharban eltévedtek s nyakig estek egy hófúvásba. Szerencsére egy utcatisztító meghallotta segítségkiáltásukat, odasietett és megmentette a már megdermedt fiukat, kiket sikerült életre hozni.

— **(Riport közben.)** — Van szerencsém kolléga ur! üdvözlém t. laptársunk belső munkatársát nyájas hangon, mire ő még nyájasabban viszonzta köszöntésemet s egyben kikelt a mai nap ellen, melynek absolute nincs semmi szenzációja, de ezt már kevésbé nyájas hangon cselekedte meg. Mint mondtam, ő dühöngött, hogy ott künn miért nem dühöng a déli szél és csinál valami bolondságot, én azonban nem dühöngtem, hanem előkelő hanyagsággal benyultam, kérem, nem a laibli, hanem a belső zsebembe s elővevén jegyzőkönyvem, kárörömmel mutogattam neki a mai napon tett »széljegyzeteimet.« Kérem, a villany, nem! a fény gyorsasága nem is fogalom ahhoz képest, a mely gyorsasággal t. kollégám zsebébe rejté tulajdonomat! Nyájaságom megszűnt, az ő dühe csillapodott. — Uram! mondtam sziporkázó szemekkel, adja vissza jegyzőkönyvem! Még csak nem is felelt. Dühöm s az ő nyájassága egyre növekedett. Már szólni sem tudtam, mikor mosolyra nyílnak ajkai s bókók között olyanformán nyilatkozik, miszerint az én jegyzőkönyvem neki szerfölött tetszik. — Ah, arról én nem tehetek, viszonzám nyersen, nekem még jobban tetszik! Különben is »széljegyzeteim«-re szükségem van! Most még szebben mosolygott, mint előbb, úgy hogy én is kénytelen voltam az ő mosolyán elmosolyodni. Becsületszavamra, — mondja ő — a »széljegyzeteket« elolvasatlanul fogom kitépni és visszaadni, de a no-

tesát, azt kérem adja nekem, mert úgy sem adom vissza. S lássa, az őn kiadója úgy is ad magának járandóságképen jegyzőkönyvet, de nekem *vennem* kellene! Szép mosolyának s a kiadó említésének megvolt a hatása, meggyeztünk. Most már egyikünk sem dühöngött, még csak a szél sem!

— **(A geberdusz hősei.)** Tegnap este egyik Jókai-téri pálinkásboltban összevesztett a geberdusz két lovagja, *Bálint Ferenc* és *Kovács Pál*. Bálint a veszekedés hevében előkapta a favágó fejszéjét és azzal Kovácsnak arcába csapott. Szerencsére a csapás elől Kovács elugrott s a fejsze éle csak kis sebet ejtett az arcán. Erre Bálintot lefegyverezték és kidobták a kocsmából. Most a rendőrség folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Hymen.)** *Wohl* József államvasuti tisztviselő január 16-án vezeti oltárhoz a dombovári zsidó templomban *Spitzer* Elzát, *Spitzer* József dombovári kereskedő leányát.

— **(Somogyvármegyei mészárosok és hentések)** ipartársulatának közgyűlését 1900. évi jan. hó 17-én d. u. 3 ó. tartja a társulat Kaposvárott. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Az évi zárszámadás előterjesztése. 3. 1900. évi költségirányzat megállapítása. 4. Táncvigalom megtartása iránti határozat 5. Indítványok. 6. Elnök, al-elnök, ügyész, jegyző, pénztárnok, 2 számvizsgáló, 8 választmányi és 2 póttag választása. Továbbá még a megyének minden kerületéből 2 választmányi tag fog választatni. Bevétel volt összesen 763 frt 30 kr. Törzsvagyon összesen 829 frt 19 kr. Összes kiadás 763 frt 30 krajcár.

— **(Uj plebános.)** *Herbay* Pál, volt kaposvári segédlelkész, *Eszterházy* herceg praesentációja folytán somogy-szentbalázi plebánossá nevezték ki. Az új plebános már el is foglalta parochiáját.

— **(Adózók figyelmébe.)** A városi számvevőség felhívja azon adózók figyelmét, kik föld és házbéradó jövedelem után adót fizetnek, hogy e jövedelmet bevalló vallomási ivatek f. hó 31-ig adandók be a városi adópénztárnál. Az ezentul bofolyt adóvallomások tekintetbe nem vétetnek s azok az adóhivatalból állapíttatnak meg.

— **(Elragadták a lovak.)** Ma délután két órakor a Király-utcán keresztül feltartóztatlanul rohantak *Hajdu* Péter lovai a könnyű szánnal. A szegény kocsis minden erejével sem volt képes a jól táplált, de ijedős állatokat visszatartani, melyek az új takarékpénztár előtt felkanyarodtak, miközben az ott álló hirdető oszlopban megakadt a szán s a kocsis kiesett belőle. A zökkenéstől még jobban megijedt lovak bekanyarodtak a piacra, hol az árusok a rémülettől széltutottak. A Nádor alatt egyik fának nekifutva, a szánkót összetörve, végre megállottak a dühödt ménnek. A kiesett kocsis pedig mozdulatlanul feküdt a földön; az ijedségtől sem mozogni sem beszélni jó ideig nem tudott, úgy kellett bevinni a városházára, honnan rögtön orvosért küldtek. Súlyosabb testi sérülést nem szenvedett.

körül? De egyttal azt is megtudta, hogy a szomszéd nagybérlőt is bevitték vason a szegedi várba.

Ezt az utóbbi hirt ugyan kár volt az öreg béresnek oly gyorsan kitálatni, mert *András* gazda úgy megijedt újból, hogy szava elállt s a széken összeroskadt.

Rögtön orvosért vágatott a négylovas szán, a ki ki is jött a pusztára és szélhűdést konstatait, a mely minden percben a végórát előidézheti.

De azért megtett mindent, a mit az orvosi tudományal megtenni lehetett.

Nem következett be ugyan a rögtöni halál. sőt egy két nap mulva eszmélethez jött a patiens, a megmentésről azonban szó sem lehetett, És ezt az orvos környezetének hiven meg is mondta.

A beteg tehát élt és kinlódott óráról-óraig; miközben beköszöntött a karácsony böjtje — illetve a karácsony előestéje.

Midőn megtudta a beteg, eszmélve, hogy milyen nap van ma? Egyik rohamból a másikba esett. S valahányszor eszméltre tért, mindannyiszor »papért«, csak papért kiabált, mert gyönni akar, úgymond és érzi, hogy e napot tul nem éli.

Estefelé volt már az idő, midőn a négylovas szán Várárhelyre vágatott, csak hogy mert papról eddig sohasem volt szó, a kocsi rosszul értette, kit kell hoznia, ismét a doktort hozta ki a pusztára.

Midőn az orvos belépett a beteghez, a beteg magából kikelve kiáltotta: *pap kell nekem pap!* a ki a lelkemet gyógyítsa meg — nem doktor, ez már megtette a kötelességét.

Megrendítőleg hatott reá azon hír, hogy *Sugár* Ferencet, azt az ő egykori szomszédját, ki ama végzetes karácsonyi estén nála volt s az kötötte be *Pista* lovát az olba — elvitték vason Szegedre.

Jólehet, sok év folyt le azóta és *Sugár* Ferenc, ki gyakran meglátogatta őt jó módjában, soha semmi jelét nem adta gyanakodásának, sőt irigy szemmel sem nézte az ő nagy terjedelmű gazdaságát, mégis — valjon nem mártja-e be a hinárba, azért az egypár csikóért, a melyeket úgy husz év előtt együtt reguiráltak a jó hirnevű ménesekből?

Hisz mindig atyafiságosan megosztottak a csikók árán s ezeken felül most is folytonosan segítette Ferencet, ia mit az hálás szívvel fogadott tőle.

Mindenfélekép iparkodott háborgó lelkének nyugalmat szerezni. Képzeldései napról-napra nemhogy csillapultak volna, hanem inkább mindig sötétebb és borzasztóbb képeket alkottak maguknak.

Néha mintha megkönnyebült volna neki bűnös lelke. Elhitette magával, hogy Ferencet nem a husz év előtti együttesen elkövetett lopási bűntényekért, hanem valamelyes újabb tilos cselekedeteiért hurcolták a szegedi várba.

Ilyenkor ilyenképp vigasztalta magát: azt a borzasztó tettét, melyet a menekült szabadságharcos *Pistával* elkövetett, a jó Istenen kívül senki sem tudja, azt a jó Istent pedig ő majd kiengeszteli jó tetteivel.

De ha ismét eszibe jutottak neki az alföldi nép ajkain akkori időben elterjedt hírek: hogy *Ráday* milyen csodás eszközökkel és módon ki tudja venni a legkonokabul tagadó rabból is az igazságot, — elborzadt e gondolatra.

Művészet, irodalom.

Kurucfurfang.

— 100 arannyal jutalmazott korrajz 3 felvonásban, dalokkal és tánccal; Rákócy korából. Irt a zenéjét szerzette ifj. Bokor József. —

Ifjú Bokor József talentumát rég ismerjük, operettjei, népsziművei a magyar színpadokon állandóan műsoron vannak, nem egy darabját pályakoszorúzták is. Bokor József mint termékeny író és zeneszerző ismeretes, de összes örökbecsű alkotásainak a koronája a legújabbán írt »Kurucfurfang«. A »Kurucfurfangot« száz arannyal jutalmazták és a pályadíjat már rég adták ki oly becses műnek, mint Bokor ezen legújabb korrajza.

A »Kurucfurfang« meséje vonzó, érdekes és lebilincselő. A hallgató lelkét visszavezeti azokra az elmúlt időkre, mikor még toporzékoló paripák hátán daliás magyar harcosok küzdöttek a szabadságért, mikor Rákócy nevétől visszhangzott a sokat szenvedett ország, mikor a vitézek a szabadságért a Rákócy-induló hangjai mellett aprították az ellenséget. Lehetne-e szebb témát választani a kidolgozásra? S a kuruc nóták újból a fülünkbe zsonganak, szinte átéljük a daliás vitézek korszakát, együtt örülünk és együtt szenvedünk a szereplőkkel. A megkapó jelenetek telve életigazsággal sorban váltakoznak egymással, csupa korhűség az egész darab. Zenéje kedves és megkapó, szövege szellemes és mindvégig érdekes.

A Kurucfurfang meséjét már ismeri közönségünk, elmondtuk lapunk csütörtök esti számában. Kissé hosszúra van nyújtva; mindent el lehetett volna mondani rövidebb idő alatt és a meseszöveg a második felvonásban úgy szólván teljesen befejeződik. A darabot Tiszay Dezső rendezte teljesen a budapesti Népszínház mintájára. A kosztümök mind

ujak voltak, teljesen korhűek, a diszleteket is igen ügyesen állították össze.

A darab sikere a direktor-pár kezébe volt letéve, de nyújtottak is mindketten kabinetalakítást. Tiszay Dezsőné, a pécsiek Blahánéja teljes ambíciójával látott szerepe tanulmányozásához. Bözsit adta, Bedő István kurucvitéz feleségét. A kurucnótákat hévvel, érzéssel énekelte, játéka eleven volt, mint mindig s nyílt színen is gyakorta megtapsolták, úgy, hogy énekszámainak nagyobb részét meg kellett ismételnie. Bögzdy Lőrincet Tiszay Dezső adta folytonos derűtségben tartva a közönséget.

A második felvonásban énekelte kupléi csakhamar népszerűvé fognak válni, volt benne aktuális dolog is elég. Kellemes bariton hangján elénekelte kuruc nótái nagy hatást keltettek és mondhatni, hogy Tiszay eddigi alakításai közül ez volt a legjobb. Becsky Ilonát Szekula Sárika adta az ő megszokott kedveségével. Különösen az első felvonásban meghatározó volt játéka és Mezeyvel elénekelte énekszámait zajosan megtapsolták. Tetény Gábor kuruc vitézt, a furfangos kuruc kapitányt Mezey játszotta. Megjelenése előkelő; igazi kuruc vezér volt kinézése, kár hogy oly kevés énekszám jutott osztályrészeül. Lévy Sárikat Katica, a fogadott leány szerepében láttuk. Végre Lévy Sárikat az ő egyéniségéhez méltó szerepben láthattuk, eleven volt és vidám, helyenként pajkos, a mint azt szerepe megkívánta, kurucnótáit pedig kedvesen csicseregte el.

Kozma, Bedő István kuruc vitézt játszotta, tenor hangjával nem tudott eléggé érvényesülni, mert csak episod szerephez jutott. Azonban hangjánál volt, játéka pedig mint rendesen, most is kifogástalan. Nagy Vilma egy igazi hárpját mutatott be Somfáné Borbála szerepében, aki hosszú cselszöveg után mégis csak megesküszik azzal, a kivel már 20

év óta együtt élt. Delli Lajos csinos kuruc vitéz volt Futó szerepében, a kit háboruba menés előtt hamarjában összeboronáltak szíve választottjával. Özvegy Becskynét Ágh Ilona játszotta. Az öreg, már a sir szélén álló, szemre vak várurnót rokonszenves alakításban mutatta be. Senki Tamás diákgyereket Nádaszy mutatta be. Igénytelen kis szerep s csak az ügyes közbeszólásokkal lehet vele hatást elérni, de Nádaszy az ily szerepekben is megállja helyét. A második felvonás végén megjelenik a Rákócy-korszak elmaradhatatlan alakja, Cinka Panna. Remek kuruc nótát játszik ezalatt a zenekar. Cinka Pannát Jesszenszky Irén adta, alakítása most is sikerült volt. Németh János Pál barátjáról kell még megemlékeznünk, egy kis tulzást leszámítva, ez is jó volt. Batosinak, Batosinénak, Sarlaynak voltak még kisebb szerepei, ők is hozzájárultak az előadás sikeréhez.

Simándy József karmestert is nagy dicséret illeti, hogy a katonazenekarnak oly nehéz kuruc nótákat betanított. A kar egy remek négyszólamu bordalt énekelte, a közönség zajosan megtapsolta s megismétléskor már a kar bátrabban és jobban énekelte. Azt hisszük, hogy a Kurucfurfang Pécsen is kaszszadarab lesz, mert akik már egyszer látták, ellenállhatatlan vágyat fognak érezni, többször is megénezní. (Np.)

○ Elszerződés. Könyves Jenő, társulatunk kedvelt tagja októbertől kezdve Somogyi Károly szintársulatához Nagyváradra szerződött mint drámai hős és rendező; virág vasárnap után pedig Feldnél, a városligeti színpadon Budapesten fog működni. Könyves Jenőt, a kit az idei színi szezonban megismerhettük, játékát megkedveltük, a kitől már annyi élvezhető alakítást láttunk, eltávoztát őszintén sajnáljuk. Helyét Tiszay társulatában Rajz Ödön fogja betölteni.

Ilyenkor a feje szédült. Támolygott és majdnem az örület fogta el. Képződött, hogy hátha Ferenc is valóban fog és ötet is befogják, vasra verik s mi több, mint a kis bajból majd ki pattan a nagy bűn is!?

S ebbeli lelki furdalása már a cselédsége előtt sem lett titok, gyanakodni kezdtek és mondogatták, hogy gazdájuk aligha tiszta lelkű ember.

Egyszer pedig éppen feltűnően elárulta magát.

Karácsony előtt egy héttel volt az idő. Esteledni kezdett. András gazda a nagy istálló ajtajában állt, nézve ökreinek etetését. Egyszerre odakiált béreseihez: nézzék nem Ráday emberei-e azok ott két kocsival, a kik most fordultak be a pusztára vezető fásoros uton? mintha a a szuronyos puskák hegyeit látná a kocsis oldalán?

A béresek természetesen mind oda futottak és megerősítették, hogy azok csakugyan a Ráday emberei.

András egyszerre oly rosszul lett, hogy a földre zuhant s úgy vitték be béresei a szobájába.

A Ráday emberei ugyan a Wenkheim-féle pusztán, a melyet András birt bérbe, haladtak keresztül, mert kiküldetésük helyére az egyenes utat választották; ez az egyenes ut pedig ezen a fásoron vezetett keresztül.

Ezt az örvendezettő hirt vitte volna be az öreg béres, gazda Andrásnak, ha nem lett volna önkivületi állapotban a nagy ijedés után.

Két napig feküdt lelki kinok közt az ágyban. Folytonosan beszélt olyan dolgokról, hogy a körülötte valók alaposan gyanakodtak némi bűnösségéről.

S hogy harmadnapra felkelhetett, azt csupán a hód-

mezővásárhelyi orvosnak, ki napjában kétszer is kijött a beteghez a pusztára, köszönheti.

Harmadnapra mikor annyira javult, hogy az ágyból felkelhetett, nagynehezen leült az asztalhoz e szavakkal: »Tovább nem bírom, le kell számolnom a lelkemmel.« és irt.

Irt pedig az ő ortographiájával és betűivel ezt: »1849. év karácsonykor elemésztettem, egy becsületes hazafi B— Pistát egykori szabad csapatkapitányt. Elvettem tőle 8000 pengő forintot, aranyban, ezüstben. Ez a pénz magja volt a mostani vagyonomnak. Ha meghalok, ezt a 8000 ezer forintot meg kell háromszorozni és átadni a megboldogult Jenő fiának. Ezt a hatóság kerestesse fel, akárhol van; ha ez nem élne, akkor a kiszendett atyafiainak kerekszám 24.000 frtot pengőben, mert ez őket illeti meg. A többi vagyonomat, mind szent misékre és egy kápolna építésére ajánlom föl és kérem a plébános urunkat, hogy legyen kegyes, ezeket ő intézze el úgy, ahogy legjobbnak látja. És most a lelkemet Istennek ajánlom és kérem ő szent Felségét, bocsásson meg az én bűnös lelkemnek. Ehhez az íráshoz tanukat nem hívhattam, de Isten a bizonyágom, hogy mindezeket én irtam és aláírtam saját kezemmel, mert így akarom.

Bertók Sári András.

Ezt az írást összehajtogatta, lepecsételte és a szekrénybe elzárta.

Ekkor tudta meg béresétől a hirt, hogy mit is kerestek a Ráday emberei harmad nap előtt itt a pusztá-

○ **Műsor-változás.** A Kurucfurfangnak tegnap oly nagy sikere volt, hogy az igazgató kénytelen az előadást vasárnap harmadszor is megismételtetni s így a „Dunanan apó és fia utazása” kedves operette ismét néhány nappal később kerülhet színre.

TÁVIRATOK.

— **Az osztrák válság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapestről jelentik Bécsbe a „Neues Wiener Tagblatt”-nak, hogy a Körber-féle kabinet eszméje el van ejtve; helyette *Gautsch* lesz a miniszterelnök, ki már folyó hó 20-ára egybehívja a reichsrathot. A király egy hónapot ad, hogy a reichsrath letárgyalja a kiegyezési kvótát. Ha nem, akkor a reichsrathot feloszlatják s a félév leteltével a király megállapítja a kvótát, de nem 34.4 százalékot, hanem a magyar részre csak 31.4 százalékot. Ez presszió akar lenni az osztrákokra.

— **Leégett áruház.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlin „Rixdorf” városrészében az Ááron-féle legnagyobb áruház a villamos lámpáktól kigyulladt és rohamosan leégett mind az öt emelet. A vevők és alkalmazottak kimenekültek. Az ötödik emeletről egy házaspár leányával együtt a kiterített matracokra leugrottak. A férj és leány kisebb sérüléseket szenvedtek.

— **Égő hajó.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Newyorkból írják, hogy Ujfundland közelében a Mária-öbölben égő hajót láttak. Integettek s jelt adtak neki, de semmi feleletet sem kaptak. Azt hiszik, hogy az egész hajó utasai és legénysége is odaégett.

— **A kvótadöntés a képviselőház előtt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Széll Kálmán átküldte a képviselőház elnökének a királyi leirat másolatát, melyben a kvótaarány félesztendőre meg van állapítva. Ezt az átiratot a f. hó 18-ki ülésen fogja az elnök a képviselőháznak bemutatni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.

Meghívó.

A pécsi nemzeti casino
rendes évi közgyűlését
f. é. január hó 28-án d. e. 11 órakor
fogja megtartani, melyre a casino tagjait tisztelettel meghívja

Pécs, 1900. jan. 12.

Kardos Kálmán,

a pécsi nemzeti casino elnöke.

Jókai-tér 6. szám alatt
levő jó forgalmu

vendéglőmet

az összes berendezésekkel
együtt nagyon kedvező felté-
telek mellett elköltözés miatt
azonnal eladom.

Kulin Henrik

vendéglős.

Berger Miksa Pécsett,
Király-utca 1. szám, a Zsiga-gyógy-
szertár mellett.

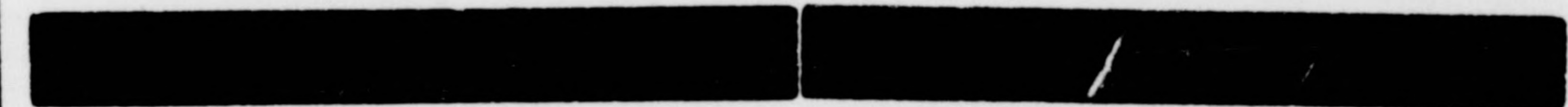
Ajánlja remek kivitelű
báli czikkeit, ugymint sely-
mek, selyemmel átszőtt kel-
mék, grenadinok, battisztok,
himzett foárok stb.

Báli belépők

jutányos áron.

Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.

Az **Általános Gyermekek- és Népbiztosító-intézet** pécsi fő-
ügynöksége (Nepomuk-utca 19. sz.) keres ügyes megbízható

ÜGYNÖKÖKET

fix fizetéssel vagy magas jutalék mellett helyben s egész Baranyamegyében.
Csakis jó megjelenésű és tisztességes urak pályázhatnak.

Járatlanok beoktattatnak.

Ugyanott felvétetik egy óvadékképes **irodászolga**, ki egyuttal **pénz-
beszedő** is. — A magyar, német, horvát nyelvben kellő jártassággal bírók
előnyben részesülnek.

D'WAGNER és TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG
BUDAPEST
IX. TINYODY-UTCA 3
(a Gizella malom
mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK
BERENDEZÉSE és ELLÁTÁSA.
SÖR és BORKIMÉRŐ
KÉSZÜLÉKEK.
FÉMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTÉZET.

KÉPES ÁRJEYZÉK INGYEN ES BERMENTÉSEN
FOLYÉKONY SZENSÁG
Fém véd
Szikvizgép
99% ón és fém: betétárfon

BAKSÖR-

csapolás

ma este

a Scholz-féle sörházban.

Számos látogatást kér

teljes tisztelettel

Jakab Imre

vendéglős.

9266. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pécsi takarékpénztár végrehajthatónak, Szabó Ferencz vörösmarthy lakos végrehajtást szenvedett ellen 250 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Vörösmarthy községben a 60. sz. tjkvben felvett A. I. 1. és 3. rdsz. 114. és 2718. hrsz. ingatlanokra 517 frt; A. † 899. hrsz. szőlőre 156 frt; † 1791. hrsz. szőlőre 296 frt, 1802 hrsz. szőlőre 240 frtban megállapított kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 31-ik napján d. e. 9 órakor Vörösmarthy községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 51 frt 70 krt., 15 frt 60 krt., 29 frt 60 krt., 24 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisztr. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóságnál, 1899. évi nov. hó 6-án.

Székács

kir. albiró.

Mért vannak még emberek, a kik a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé nem használják, holott es oly kellemes ízű és egészséges kávéital?

Mert még nem tudja mindenki, hogy a Kathreiner kávé mily nagy előnyökkel bír. A kávénövény egy kivonata által a babkávé ízét és zamatját nyeri, anélkül, hogy annak az egészségre oly hátrányos alkatrészeit magába venné. Hasznosan egyesíti a honi maláta-készítmény értékes tulajdonságait a babkávé kedvelt izingerével.

Igaz, hogy az egészség áldására a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé milliók, a családok százezrei naponta isszák. Kivánatos volna azonban, hogy minnyájunk érdekében, ez az igazi családi kávé, kitűnő tulajdonságainál fogva, mindenütt s különösen minden családban bevezetést találjon.

A Kathreiner Kneipp-maláta kávé többnyire mint pótkávé szolgál a babkávéhoz, a melynek ízét enyhébbé, és az inyek kellemesebbé teszi. Megadja a kávéitalnak a legszebb, étvágygerjesztőbb színt, és majdnem teljesen elhárítja a babkávének az egészségre káros hatását. Ajánlatos a Kathreiner maláta kávé egy harmadával a babkávé kétharmadrészéhez kezdeni, s hova-tovább fele-fele részre átmenni.

A Kathreiner maláta kávé összehasonlíthatlan előnye abban áll, hogy rövid megszokás után, teljesen tisztán élvezve is kitűnően ízlik. Esetekben, a midőn a babkávé élvezete tiltatik, a legajánlatosabb pótlást nyújtja, és asszonyoknak, gyöngé és beteg egyéneknek, mint könnyen emészthető, vérképző és erősítő szer, ajánlható. Orvosi nyilatkozat szerint a fejlődő ifjuságnak, különösen fiatal leányoknak, más kávéital ne is adassék.

A Kathreiner féle Kneipp-maláta kávé bevezetése által, a legkisebb háztartásban is, jelentékeny megtakarítás elérhető. Egyszeri kísérlet, gondos elkészítés mellett, mindenütt állandó használatot von maga után.

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé sohasem lesz nyitva elárúsítva! Csak akkor valódi az ismert fehér eredeti csomagokban, ha Kneipp páter arczképe mint védjegy és a »Kathreiner« névrajta áll.

I főnyeremény 100.000 kor. értéktárgy,

4 főnyeremény egyenkint 20.000 kor. értéktárgy stb.,

20% levonással készpénzben nyerhető

a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára rendezett

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

egyetlen sorsjeggyével.

Minden sorsjegy még öt húzáson utánfizetés nélkül játszik, dacára annak egy sorsjegy ára

csak egy korona.

II-dik húzás visszavonhatlanul

már holnapután.

Sorsjegyeket ajánl a

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

kezelősege, a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára,

Budapest, IV., Kossuth-Lajos-utca 1.

továbbá az összes bankok, váltóházak, postahivatalok és a magy. kir. államvasutak személypénztárai és minden dohánytőzsde.

Richter-féle

Hörgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Hörgony-Pain-Expeller, gyakorta Hörgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Hörgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.